

ה"ת 6567/07 - ראמי שיבלי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ה"ת 22-07-6567 שיבלי נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: 236605/2022

בפני כבוד השופט יהונתן שנייאור
מבקש
ראמי שיבלי
עו"י ב"כ עו"ד זיאד זועבי
נגד
משיבה
מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה להחזרת תפוס לפי ס' 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש התשכ"ט-1969] (להלן: "פסק"פ").

רקע והליכים קודמים

- ביום 16.5.22 בשעה 10:18 הנג המבוקש ברכב מסווג מרצדס מס' 24-244-73 (להלן: "התפוס") בכביש 1 איזור שיפוט ירושלים בדרך בין עירונית עם שטח הפרדה בניי בה מותרת מהירות של 90 קמ"ש ב מהירות של 199 קמ"ש.
- המבוקש נעצר ביום 18.5.22 הוריתי במסגרת מ"ת 8816-05-22 על שחרורו למעצר בית מלא בפיקוח ובתנאים הבאים: פסילה עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו, הפקדת סך של 10,000 ל"נ, חתימה על ערבות עצמית ו-3 ערבותותצד ג' בסך של 10,000 ל"נ כל אחת.
- ביום 8.7.22 הגיע המבוקש בקשה לעיון חוזר ושינוי תנאי השחרור בערובה. בבקשתה זו חזר בו המבוקש מהסכםתו לקיום של ראיות לכואורה ובהחלטה מיום 22 קבעתי כי בתיק קיימות ראיות לכואורה למכךיר ובקשה נדחתה.

טענות הצדדים

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסקי דין כל הזכויות שמורות לאתר

- .4. ביום 20.7.22 הגיע המבוקש בקשה לשחרור התפוס. בבקשתו המנוחת טען ב"כ המבוקש כי אמנים הדברה במהירות גבוהה, אך לא נלוותה לעבירת מהירות עבירה נוספת.
- .5. כמו כן טען לאפלה, זאת מאחר ולטענת המבוקש ברוב רובם של תיקי מהירות "הקצה" לא נתפסים רכבים מכח סעיף 32 לפס"פ. המבוקש תמן טענתו באربע דוגמאות.
- .6. הוסיף המבוקש וטען כי בהעדר הנחות ברורות ומדיניות סדרה של המשיבה, אין זה ראוי לעשות שימוש בסמכות התפיסה העולה מסעיף 32 לפס"פ.
- לכך ביקש להוסיף כי מאחר וعبירת מהירות לפי תקנה 54(א) אינה מנוהה בתוספת השבעית לפיקודת התעבורה המקנה לקצין סמכות להשבתה מנהלית של הרכב במשך 30 ימים, לא ניתן לתפוס רכב וזאת מגזרת קל וחומר.
- .7. כמו כן, סבר ב"כ המשיב כי על בית המשפט לבחון החוקיות העולה מסעיף 32 לפס"פ זאת לאור המהפהכה החוקתית וחוקי היסוד שחוקקו אחרי חקירת סעיף 32. לסבירתו של ב"כ המשיב הפגעה הקניינית במבוקש גוברת על סמכות התפיסה. (שווי הרכב כ- 75,000 ₪).

תגובה המשיבה

- .8. המשיבה הגישה טיעונית בכתב ביום 2.8.22. לדבריה תפיסת רכב בהליך תעבורה ובמהירות קצאה בפרט, מהוות הליך די נפוץ והmbוקש לא הוכיח תשתיית עובדתית לטענת האפלה.
- במקרה דנן סבורה המשיבה כי מטרת התפיסה היא על מנת לאפשר חילופין הרכב בסיום ההליך.
- .9. המשיבה הוסיף כי הליך השבתה מכח סעיף 57 לפיקודת התעבורה הינו הליך מקביל בעל תכליות ומטרות שונות. בעוד תכליית סעיף 57 הינה הרתעתית, התכליית בהליך התפיסה הינה בין היתר למטרת חילופין.
- .10. המשיבה ביקש לדוחות טענותיו של המבוקש לענין הפגם החוקתי והפגיעה בזכותו הקניינית. אכן, מאשר ב"כ המשיבה, תפיסת הרכב מהוות פגעה בזכות קניינית ואולם פגעה כזו אושרה ע"י בימ"ש העליון בהיותה לתקלית רואה ובמידה הנדרשת.
- .11. שני הצדדים הסכימו בטענותיהם בכתב כי במידה וטענותיהם ידחו, לחילופין, יש מקום להורות על תנאים חלופיים כגון דיספוזיציה ערבותית וכדומה.

12. בדיעו בפני ביום 10.8.22 טענה המשיבה לראשונה כי לבית משפט לתעבורה אין סמכות לדון בהליכי החזרת תפוס.

דין והכרעה

האם לבית משפט לתעבורה סמכות

13. סעיף 32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט - 1969 (להלן: "פקודת סדר הדין הפלילי") קובע כי:

"רשי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעלמה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראייה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשרבע עד ביצוע עבירה או באמצעותו".

14. בסעיף 34 לפס"פ נקבע כי בית משפט שלום, מוסמך לדון בבקשת למסירת תפום לפי סעיף 34 לפס"פ:

"על פי בקשה שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרכן כלל או לעניין מסוים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשה אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שנהגו בו אחרת כפי שיוראה בבית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו". (ההדגשה שלי - י.ש.).

15. עיון בפרק הרביעי לפס"פ, שכותרתו: "תפיסת חפצים", מעלה כי המחוקק ערך הפרדה ברורה ומודעת בין סמכות בית משפט שלום לדון בגורל החפץ - טרם כתוב האישום, לבין סמכות בית המשפט הדן בתיק העיקרי לדון בגורל החפץ - מרגע הגשת כתוב האישום.

16. בספרו "על סדר הדין בפליליים", חלק ראשון, הליכים שלפני משפט ב, עמ' 712, מפנה המלומד קדמי להוראות הפס"פ ומפרשן :

"א. ... עקרונית, כל עוד לא הוגש כתוב אישום - נתונה סמכות הפיקוח על החזקת החפץ לבית-משפט שלום; והוא רשאי להורות מה יעשה בו ממועד תפיסתו וכל עוד לא הוגש כתוב אישום בפרשה שבניהנת נתפס..."

ב. הוגש כתוב אישום - עקרונית, נתונה הסמכות להוראות מה "עשה בחפץ לבית המשפט הדן בעניין שבגינו נתפס החפץ".

.17 סעיף 25 לפקודת התעבורה, התשכ"א-1961 דן בסמכותו של שופט תעבורה וקובע כדלקמן:

- "(א) מי שנ忝מנה שופט תעבורה לעניין פקודה זו מוסמך לדון בעבירות אלה:
 (1) עבירות תעבורה
 (2) עבירות לפי הסעיפים 41, 39, 17, 2 ו- 46 לפקודת
 ביטוח רכב מנوعי (נוסח חדש), תש"ל-1970...
 (3) ...
 (ב) בטל.
 (ג) ....
 (ד) לגבי העבירות המפורטו בסעיפים קטנים (א) ו-(ב)
 ולגבי סמכיותו האחראית לפי פקודה זו דין שופט תעבורה כדי שופט בית
 משפט שלום יהיה לו כל הסמכויות המסורות לשופט בית משפט שלום".

.18 סעיף 1 לפקודת התעבורה מגדר "עבירה תעבורה":

"עבירה על פקודה זו ועל התקנות, לרבות חוקי העזר שהותקנו לפיה".

.19 עיין בסעיף 25(ד) ובסעיף 1 לפקודת התעבורה מעלה כי כמשמעותה עבירה על פקודת התעבורה ועל תקנות התעבורה, דין שופט תעבורה כדי שופט בית משפט שלום ומסורות לו סמכיות זהות לאלו המסורות לשופט בית משפט שלום.

.20 לשאלת האם הוראת סעיף 25(ד) לפקודת התעבורה מקנה לשופט התעבורה סמכויות של שופט בית משפט שלום, כאשר עסוקין במסירת תפוס לפי צו בהתאם לסעיף 34 לפס"פ, מצאתי לנכון להסביר בחיבור.

.21 בבש"פ 5894/20 **מדינת ישראל נ' מועצת דיבא** (פורסם בנבו ביום 1.9.20) קבע כב' השופט סולברג כי על אף האמור בסעיף 34, לאחר הגשת כתוב האישום הסמכות להחזרת תפוס היא לבית המשפט הדן בתיק ובמקרה זה בית המשפט המחויז, ובלשונו:

"פרשנות סעיפי הפקודה לא העלה בידינו הכרעה ברורה לטובת אחת מן העמדות שהוצעו; שתיהן תוכלנה להתיישב עם לשון החוק. משכך, לא נותר מנוס מהכרעה בשאלת הסמכות כפי הרואין בעינינו. הראונו לדעת, כי

טעמים שבאחדות סדרי הדין וביעילות ההליך הפלילי, מובילים למסקנה שלפיה משעה שמדובר בכתב אישום, הסמכות לדון בעניינים של תפסים הכרוכים באותו הליך, מסורה בידי הרכאה שאליה הוגש כתב האישום.

22. בדרך דומה קבע המחוקק כי הסמכות לדון במעצר בהתאם לסעיף 2 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוויות אכיפה - מעצרם), התשנ"ו - 1996, נתונה לבית משפט השלום בלבד (מעצר לצרכי חקירה) ולאחר הגשת כתב האישום (מעצר תום הליכים), לבית המשפט הדן בתיק.

- "הסמכות העניות לדון בעניין שחוק זה דין בו תהא נתונה -**
- (1) כל עוד לא הוגש כתב אישום - לבית משפט השלום;**
- (2) לאחר הגשת כתב אישום - לבית המשפט המוסמך לדון בכתב האישום..."**

23. אני סבור כי גם במקרה דין האבחנה היא פשוטה: לאחר והוגש בתיק זה כתב אישום לבית משפט לעתורה, כמו לו הסמכות העניות לדון בהליכי המעצר ובהליכי התפיסה. וכך שמותב זה דין בהליכי המעצר בתיק זה, הסמכות קיימת גם בהליך התפיסה.

24. אך יש להוסיף כי במקרה דין מותב זה כבר נחשף לחומר הרاءות בתיק זה במסגרת בקשה למעצר עד לתום ההליכים, קבע שקיימות ראיות לכואורה ומתקיימת מסוכנות. בלתי סביר ובלתי היגיוני שהלין החזרת התפוס יدون בפני שופט שלום בהליך נפרד ומנותק מההליך העיקרי.

25. לאור האמור, לאור הפרשנות שיש ליתן לסעיפי החוק ולאור פסיקת בית המשפט העליון, אני קובע כי יש למותב זה סמכות לדון בבקשתו.

26. משקבענו כי קיימת סמכות עניינית, נדון בבקשתה גופא:

במקרה שלפנינו, נתפס המבקש נוהג ברכב בנסיבות של 199 קמ"ש במקום בו מותר 90 קמ"ש בלבד. מדובר בעבירה מסוכנת מאוד המלמד על זלזול בהוראות החוק. במסגרת הליכי המעצר קבועתי כי עברו של המבקש מכבד והוריתי כאמור על שחרורו בתנאי מעצר בית מלא בפיקוח ובתנאים נוספים.

27. על התכלויות אותן נועד להגישים סעיף 32 לפס"פ, עמדה כבוד השופט דפנה ברק ארץ בבש"פ 3434/21 **יוסף אלנאשף נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו ביום 6.6.22) (להלן: "אלנאשף")

"הסדר התפיסה נועד להגשים מספר תכליות עיקריות: מניעת ביצוען של עבירות עתידיות; הצגת התפוס כראיה בהליך הפלילי; וכן "סלילת הדרך" לאפשרות של חילוק

התפוס במקרה של הרשעה כפי שמורה סעיף 39 לפקודת סדר הדין הפלילי (ראו גם: בש"פ 342/06 חברת לרגו בעבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] פסקה 8 (12.3.2006); בש"פ 333/21 אבו ג'אבר נ' מדינת ישראל, [פורסם ב公报] פסקה 29 (להלן: עניין אבו ג'אבר) (18.4.2021)).

.28 אני סבור כי למשיבה פעולה בסמכות בעת התפיסה מאחר ומדובר בכל שבוצעה או עתידה להתבצע בו עבירה. כמו כן הודיעה המשיבה כי עותרת להמשך החזקת התפוס מכח סעיף 39 לפס"פ במסגרת ההליך העיקרי ובמידה וה המבקש יורשע, תבקש לחייב את הרכב.

.29 על אף העובדה שתפיסת הרכב בדיון יסודה, יש לבחון האם ניתן להשיג התכליית המבוקשת תוך פגיעה מינימלית של המבקש ובלשונו של כב' השופט חסין ברע"פ 1792/99 גAli נ' מ"י (פ"ד"י נג(3) 312: (להלן: "פס"ד גAli").

"אכן, כשם שבית-המשפט לא יורה על מעצרו של אדם אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרורו בערובה ותנאי שחרורו שפצעתם בחירותו של הנאשם פחותה (סעיף 21(ב)(1) לחוק המעצרים), כן יהיה דינו של חפץ שנתפס ואשר המשטרה מבקשת להוציאו ולהחזיק בו. השאלה הנשאלת היא, אם יש "חולפת-מעצר" לנכס, חלופה שבאמצעותה ניתן להשיג את מטרת המעצר שלא על דרך החזקתו של הנכס בידי המשטרה."

.27 מאחר ומדובר בפגיעה בKENINO של אדם לפי חוק יסוד: כבוד אדם וחירותו, מקובלת עלי טענת ב"כ המבקש כי יש לבחון כי פגעה זו הינה לתכליית רואיה ובמידהiana על הנדרש. לדבריו כב' השופטת (בדימ') שטרסברג כהן בבש"פ 6686/99 אליהו עובדיה נ' מדינת ישראל פ"ד נד(2) 464, 471:

"לא הרי תפיסת חפץ כהרי החזקה בו. המשך החזקת החפץ בידי המשטרה, כך נקבע, יש בו כדי לפגוע בזכות הקניין של הבעלים מעבר לפגיעה שנגרמה לו כתוצאה עצם התפיסה. לפיכך, לא די שתפיסת הנכס נעשתה בעילה מבוררת אלא יש לבחון אם הפגיעה נעשתה לתכליית רואיה ואם המשך החזקת החפץ בידי המשטרה אינו פוגע בבעל הזכות בנכס במידה העולה על הנדרש".

.28 דברים דומים קבע כב' השופט חסין בפסק דין בעניין גAli לעיל:

"לא יעלם מעינינו, כי המשך החזקת החפץ שנתפס בידי המשטרה יש בו כדי לפגוע בזכות הקניין של הבעלים - מעבר לפגיעה שהייתה בעצם התפיסה - ומכאן עשויה שתילמד חובה המוטלת על המשטרה - ועל בית-המשפט בשיבתו לביקורת על מעשי

המשטרה - לבדוק ולמצוא לא אף אם תפיסת הנכס נעשתה לתוכלית רואייה אלא גם אם המשר החזקת הנכס בידי המשטרה אינו פוגע בבעליים במידה העולה על הנדרש. לשון אחר: שומה עליו על בית-המשפט לבדוק ולמצוא אם קיימת חלופה אשר תציג את תוכילת "מעצרו" של הנכס, אף פגיעה בעבוק הזכות בנכס תהא פחותה מן הפגיעה בו אם ממשך המשטרה ותחזק בנכס".

.29. במקרה דנן הרכב תפוס כבר מעל 3 חודשים. באיזו אינטנסים בין זכותו הקניינית של המבוקש לבין זכותה של המשיבה לבקש לחלתו במסגרת ההליך העיקרי, מקובלת עלי עמדת המבוקש ואני סבור כי ניתן להשיג מטרת המשיבה בדרךים אחרות שפגיעתן בזכותו הקניינית של המבוקש פחותה.

.30. לכך יש להוסיף, כי במקרה דנן נפסל המבוקש עד לתום הלילכים, לא הפר הפסילה ולא הפר תנאי מעצר הבית בהם שריי כבר מעל 3 חודשים. ניתן ליתן בו אמון ולקבוע כי אין בתנאי שחרור הרכב בכך לסקן הציבור בשחרור תפוס שעוללה להתבצע בו עבריה.

.31. אני דוחה טענת המבוקש כי מאחר ועבירות המהירות אינה מנתה בתוספת השבעית לפיקודת התעבורה, אינה מקנה סמכות השבתת הרכב מכח סעיף 57 לפיקודה ומסקן לא ניתן לעשות שימוש בסעיף 32 לפס"פ. מדובר בשתי תכליות שונות. בעוד תכילת סעיף 57 לפיקודת התעבורה אינה הרתעתית ומהוות כלי למלחמה בגין תאונות הדרכים, תכילת סעיף 32 לפס"פ, כאמור, שונה וייעודית וראתה לעניין דברי כבוד השופט ברק ארז בפסק דין בעניין אלנאשף לעיל.

.32. מעבר לאמר לעיל, ובשלוי הדברים מקובלת עלי טענת המשיב ולפיה בהליך דנן לא הציגה המשיבה מדיניות ברורה וסדרה להליך התפיסה ולא הציגה אמות מידת מנהליות ברורות. וגם מסיבה זו יש להורות על החזרת התפוס בתנאים.

.33. לפיכך אני קובע כי הרכב יושחרר בתנאים הבאים:

.א. המבוקש יפקיד סך של 5000 ₪ נוספת להפקידה שהפקיד בהליך המעצר, בחלוקת בית המשפט בתנאי לשחרור הרכב.

.ב. המבוקש או מי מטעמו, לא ימכור את הרכב, לא ימסור אותו לאחר לא ישעבדו ולא יעשה בו כל דיספויזיציה אחרת, עד למתן החלטה אחרת שתינתן על ידי בית המשפט בהליך העיקרי.

.ג. המבוקש ימציא ערבות עצמית בסכום של 10,000 ₪ להבטחת התחייבתו כאמור.

.ד. צו זה יועבר על ידי המאשימה למשרד הרישוי, לצורך רישום המגבילות על הרכב לטובות המדינה, עד למתן החלטה אחרת.

ה. המבקש יdagת תנאי לשחרור הרכב להמציא פוליסט ביטוח מקיף לרכב, על פיה המדינה היא המוטב, לתשלום כל נזק שיארע לרכב.

מציאות תעביר החלטה לצדים ללא דיחוי

זכות>User חוק.

ניתנה היום, א' אלול תשפ"ב, 28 אוגוסט 2022, בהעדר
הצדדים.